

Tilslutning indenfor Kommissionen. Ud fra den Betragtning, som havde været bestemmende for Boligkommissionen ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag, blev der afholdt et Byplansmøde i København den 3. og 4. Juni 1921, hvor Repræsentanter for kommunale Raad, Ingeniører, Arkitekter og Hygiejniskere var til Stede, og man vedtog der en Resolution, hvori det henstilles til Regering og Rigsdag at søge Byplanslovgivning fremmet. Denne Henvendelse fandt siden Støtte fra Akademisk Arkitektforening, Dansk Ingeniørforening, Foreningen til Hovedstadens Forskønnelse, Landinspektørforeningen og Landsforeningen „Bedre Byggeskik“. Imidlertid har Ministeriet i Besvarelse af en Forespørgsel rettet til de kommunale Organisationer faaet Meddelelse om, at man hverken fra Den danske Købstadforening eller De samvirkende Sogneraadsforeninger har kunnet anbefale et saadant Lovforslags Fremsættelse. Jeg har derfor ikke fundet det opportunt at lade et Forslag udarbejdes; men paa den anden Side maa det erkendes, at dette er et Spørgsmaal, som det neppe gaar an at lade henligge i al Ubestemthed, saaledes som Tilfældet hidtil har været. Forholdet er det, at ved Initiativ fra Polyteknisk Læreanstalt, fra Kunstakademiet, Landbohøjskolen, fra Foreningen af Stads- og Havneingeniører i Danmark og fra enkelte andre kompetente Sider er der dannet et Byplanslaboratorium, hvis Virksomhed skal bestaa i at indsamle og bearbejde Byplansmateriale fra Ind- og Udland samt bistaa Kommuner, som maatte ønske at udarbejde Byplaner, med Udarbejdelsen af saadanne og i det hele taget at virke regulerende paa dette Omraade i det Omfang, som man fra Kommunalbestyrelsernes Side maatte ønske. Jeg har derfor fundet det rimeligt, at Staten støttede et saadant Laboratoriums Virksomhed, og stiller derfor under § 3 Forslag om, at der for Finansaaret 1922—23 ydes dette Laboratorium et Statstilskud paa 10 000 Kr., imod at Laboratoriet stiller sig til det offentliges Raadighed med Hensyn til Spørgsmaal om Byplanslægning.

En Følge af Bolignøden ikke mindst her i Hovedstaden har jo været, at der er sket en betydelig Udflytning til Nabokommuner, hvor man har etableret sig i Huse, der neppe var opført med stadig Beboelse for Øje. Dette har givet Anledning til mindre heldige Forholds Udvikling i Nabokommunerne til store Byer, hvor en saadan Udflytning har fundet Sted, og det foreslaas derfor i Lovforslagets § 4, at for

saa vidt en Kommune med Hensyn til Boligforholdene er nødt til at skaffe Boliger i en anden Kommune til Personer, der er anmeldt som husvilde i førstnævnte Kommune, kan Indenrigsministeriet bestemme, at disse Personer i forsørgelsesretlig Henseende vedblivende skal betragtes som havende Bolig i den Kommune, hvorfra de er flyttet. Dette tager Sigte paa, at en Kommune, i hvilken der er Bolignød, kan eje Ejendom i en anden Kommune og lade husvilde flytte ind i denne Ejendom. Man kommer dog ikke gennem denne Bestemmelse de Følger til Livs, som ledsager Udflytningen i Lysthuse og Sommerbeboelser — kan man maaske kalde dem — rundt om i Nabokommuner til store Byer, en Flytning, der kan give Anledning til Udgifter af forskellig Art for den Kommune, som de paagældende flytter til. Det er et Forhold, som man ganske sikkert, hvis Bolignøden ikke ret snart bliver afhjulpel, maa have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Jeg skal i øvrigt endnu kun gøre en enkelt Bemærkning angaaende Tiden for dette Lovforslags Gyldighed. Loven foreslaas at skulle gælde fra 1. April 1922 til 1. Juli 1922 for de Kommuner, som den 1. April 1922 har Huslejenavn, men fra den 1. Juli 1922 har Loven kun Gyldighed, for saa vidt angaar saadanne Kommuner, som træffer Bestemmelse derom, enten alene for Bolignævnenes Vedkommende eller til lige for Forretningslokalenævns Vedkommende. Hvis altsaa en Kommunalbestyrelse i en Kommune, hvor der for Øjeblikket er nedsat Huslejenavn, intet foretager sig i denne Sag, ophører denne Lovgivnings Gyldighed for den vedkommende Kommune med 1. Juli indeværende Aar. Ønsker man Lovgivningen opretholdt, maa Kommunalbestyrelsen positivt tage Beslutning derom, og en Beslutning vil da for Københavns og Købstædernes Vedkommende være at indanke til Godkendelse for Indenrigsministeriet og for Landkommuners Vedkommende til Godkendelse af vedkommende Amtsraad, idet dog ogsaa Landkommuner med bymæssig Bebyggelse skal have Beslutningen om Opretholdelse af Huslejevlovgivningen godkendt af Indenrigsministeren.

I Bemærkningerne til Lovforslaget er der i al Korthed gjort Rede for de Overvejelser, der har fundet Sted indenfor en privat Kreds under mit Forsæde med det Formaal at udarbejde Planer til Afhjælpning af den Bolignødstilstand, som uægtelig endnu er til Stede særlig i Hoved-